

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 168/24

Luxemburg, 4 octombrie 2024

Hotărârea Curții pronunțată în cauza C-438/23 | Protéines France și alții

Etichetarea produselor alimentare: în lipsa adoptării unei denumiri legale, un stat membru nu poate interzice utilizarea unor termeni asociați în mod tradițional cu produsele de origine animală pentru a desemna un produs care conține proteine vegetale

Armonizarea completă prevăzută de sistemul european în materie de informare a consumatorilor se opune de asemenea unor măsuri care stabilesc praguri de proteine vegetale sub care rămâne autorizată utilizarea altor denumiri decât denumirile legale, constituite din astfel de termeni pentru produse alimentare care conțin proteine vegetale

Asociația Protéines France, Uniunea Vegetariană Europeană (EVU), Association végétarienne de France (Asociația Vegetariană din Franța) (AVF) și societatea Beyond Meat Inc., patru entități care își desfășoară activitatea în sectorul produselor vegetariene și vegane¹, contestă un decret pe care guvernul francez l-a adoptat pentru a proteja transparența informațiilor referitoare la produsele alimentare din comerț.

Potrivit acestora, decretul menționat, care interzice, pentru a desemna produse transformate ce conțin proteine vegetale, utilizarea unor denumiri precum „steak” sau „cârnat”, fără sau chiar cu adăugarea unor precizări suplimentare precum „vegetal” sau „de soia”, încalcă Regulamentul (UE) nr. 1169/2011².

Aceste entități au solicitat Consiliului de Stat francez anularea decretului în litigiu. Având îndoieli cu privire la conformitatea acestui decret francez cu respectivul regulament al Uniunii, această instanță a adresat Curții mai multe întrebări preliminare referitoare la interpretarea regulamentului menționat.

În hotărârea sa, Curtea consideră că dreptul Uniunii instituie o **prezumție refragabilă** potrivit căreia informațiile furnizate potrivit modalităților prevăzute de Regulamentul nr. 1169/2011 **protejează suficient** consumatorii, inclusiv în cazul unei înlocuiri totale a singurei componente sau a singurului ingredient pe care aceștia se pot aștepta să îl găsească într-un produs alimentar desemnat printr-o denumire curentă sau o denumire descriptivă care conține anumiți termeni. Curtea precizează că un stat membru poate, desigur, să adopte o denumire legală³, care constă în a asocia o expresie specifică cu un anumit produs alimentar. Cu toate acestea, o măsură care se limitează la a interzice utilizarea anumitor termeni pentru a desemna produse alimentare care prezintă anumite caracteristici (compoziție etc.) nu echivalează cu o măsură în virtutea căreia produsele alimentare trebuie să respecte anumite condiții pentru a putea fi desemnate prin termeni reținuți drept denumire legală. Astfel, doar această din urmă măsură permite asigurarea protecției consumatorului care trebuie să poată pleca de la principiul că un produs alimentar desemnat printr-o anumită denumire legală îndeplinește condițiile prevăzute în mod specific pentru utilizarea acestuia.

În cazul în care nu a adoptat o denumire legală, un stat membru nu poate împiedica, printr-o interdicție generală și

abstractă, producătorii de produse alimentare pe bază de proteine vegetale de **a se achita**, prin utilizarea unor **denumiri curente sau a unor denumiri descriptive, de obligația** de a indica denumirea acestor produse.

În aceste condiții, dacă o autoritate națională apreciază că modalitățile concrete de vânzare sau de promovare a unui produs alimentar **induc în eroare** consumatorul, **aceasta va putea să acționeze în justiție operatorul** din sectorul alimentar vizat și să demonstreze că prezumția menționată mai sus nu mai este aplicabilă.

În plus, Curtea arată că armonizarea expresă prevăzută de dreptul Uniunii se opune ca un stat membru să instituie o măsură națională care stabilește praguri de proteine vegetale sub care ar rămâne autorizată utilizarea altor denumiri decât denumirile legale, constituite din termeni proveniți din sectoarele măcelăriei și mezelăriei pentru a descrie, a comercializa sau a promova produse alimentare care conțin proteine vegetale.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, sumarul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎(+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎(+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

¹ Protéines France reprezintă interesele întreprinderilor care își desfășoară activitatea pe piața franceză a proteinelor vegetale; EVU și AVF promovează vegetarianismul, prima, în Uniune, iar a doua, în Franța; Beyond Meat fabrică și comercializează produse pe bază de proteine vegetale.

² [Regulamentul \(UE\) nr. 1169/2011](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei.

³ Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1169/2011 prevede că denumirea unui produs alimentar este „denumirea sa legală”. În lipsa unei asemenea denumiri, denumirea acestui produs este „denumirea sa curentă”. În cazul în care nu există o denumire curentă sau aceasta nu este folosită, se indică denumirea descriptivă a produsului alimentar. Articolul 2 alineatul (2) literele (n), (o) și (p) din acest regulament definește aceste trei noțiuni.